

14. Nov. 1842

FACTS

Date:

14. Nov. 1842

Page number:

Dagbog A, side 91

TRANSCRIPTION

14 Nov.

O Verden! Verden! Verden!

hvis Lykkehjulets mægtige Omdreining

ei fik os til at hade dig, da vilde

ei Livet bugne saa for Aar og Alder!

Schakespeares King Lear.

men et trofast Hjerte bliver aldrig gammelt, aldrig kaldt. 91.
— Til anden Tid har jeg troet: at en Perse vilde gjøre
mig Gavn. Som Kunstner vilde jeg have Læde deraf,
saa jammerlig og vakkelvorn jeg endnu er, og som
Menneske? "Hvordan Himmelstrøg, ikke Linds Stemning
skifter han, der drager over Blæst?" siger Floratz saa
smukt og giver mig derved tilstrækkeligt Svar. Nei,
lad mig blive her i det elskede Danmark, det grøn-
ne Marker og Skove gjør mit Sind godt og jeg kan
ikke mærke, at ogsaa de skulle fornægte min Hjert-
hed, Bøgestammen og den store Kampsteen paa Plænen
har dog ikke trukket sig tilbage, naar jeg grædende har
støttet mit Hoved til dem. — ABrause! heiser over mig
mig, jeg er uligkkelig og har ingen Møghke prøvet. —
Gjød: himmelen! heiser den spæde Sprø af Gudsfrugt
der, som jeg dog troer, ligger i mit Hjerte, hverken den er
plantet af min fromme Moder da jeg endnu hulede
under hendes. Lad den opvoge, alene den vil være
nær til at give Livet Værdi, naar jeg er, som jeg har været.

14 Nov.

O Venden! Venden! Venden!
hvis Lykkeløsts mægtige Omvæltning
er fik os til at hade dig, da vilde
ei Livet bigne saa for Aar og Alder!

Lachespæres Hing Leas.